

TALLINNA BALLETIKOO

Tallinna balletikool on asutatud 1946. aastal riikliku teatri Estonia juures tegutsenud balletistudio baasil. Kooli nimi oli Eesti Riiklik Koreograafiline Kool ja esimeseks direktoriks **Anna Ekston**. Kool töötas aadressil Lai 11 ja Estonia teatri proovisaalides. Alates 1965. aastast asub kool Toompeal Toom-Kooli 11 ning sellest ajast antakse koolis lisaks erialasele õppele ka põhija keskharidust. 1992. aastast on kooli nimi Tallinna Balletikool.

2022. aasta sügisest ühendatakse Tallinna Muusikakeskkool, Georg Otsa nimeline Tallinna Muusikakool ja Tallinna Balletikool Tallinna Muusika- ja Balletikooliks, mis saab uued ja kaasaegsed ruumid Pärnu maanteel.

▼ **DETAILID:** Õpetaja Helen Veidebaum viimistleb Sofia Sevostjanovi asendit detailideni.

Balletikoolis t

Peegelseina vaatava lapse näos välgatab vaid vaevumärgatav pingutus, kui ta varvastelt tõugates järjekordse kontrollitud hüppe teeb. Rohkem ei kriipsugi. Ja nii iga päev. Aastate viisi.

Raul Vinni

See ei ole tavaline kool. Siia saamiseks peab läbima keerulised katsed. Siin tuleb ennast enne tundi kõvasti venitada ja keegi ei pane tähele, kui õpetaja, klapid peas, 175-aastase koolimaja veidi hämaras koridoris tantsusamme teeb.

“See on minu abikaasa,” naerab Tallinna balletikooli

direktor **Kaie Kõrb**, viidates koridoris tantsivatele õpetajale Vies-turs Jansonsile. Samast majast algas ka endise priimabaleriini karjäär. Nii nagu nüüd alustab seda teiste seas neli Saaremaa tüdrukut.

Rohkem kui 30 aastat on mööda läinud sellest, kui lapseohtu saarlased viimati Toompeale kooli läksid. Nad on nõus juba viiendas klassis kodust ära tulema. Elama ühikas, käima kodus vaid kord nädalas ja suhtlema ema-isaga peamiselt videokõnede kaudu. Seda kõike vaid ühe asja nimel.

“Ma ei mäletagi, et ma oleks kunagi midagi muud tahtnud kui baleriin olla,” ütleb 14-aastane **Sofia Sevostjanov**.

Sofia oli esimene. Pärli võimlemisklubi kasvandikuna tuli ta Tallinna juba kaks aastat tagasi. Piitspeenike ja pikk Sofia on klassikatunnis nii keskendunud pilguga, nagu ümbritsevat maailma polekski olemas. Mitte ühtegi rapsivat liigutust. Detailideni viimistletud asendid. Varvastest sõrmedeni.

“See ongi väga raske,” ütleb seitsmendas klassis õppiv Sofia, kuidas kõike seda keerukust peab enda sees hoidma ja välja näidata ei tohi. Õpetaja **Helen Veidebaumi** sõnul ei taha ükski publik näha üle lava tippivaid luikesid, kel nagu pingutusest krimpsus. Ballett on etendus.

Kolmandal aastal koolis pole Sofia enam aegagi koduigatsuse peale mõelda. Hommikul kooli, kus lisaks tantsimisele tuleb ka matemaatika-ajalugu õppida. Öhtul esinemiste proovid. Sel aastal teevad balletikooli õpilased kaasa Estonia “Pähklipurejas”. Sofia ütleb, et tema oma pika kasvu tõttu enam laste rolli ei sobi, vaid tantsib kokka.

Teisena tuli **Jete-Mia Arge** (12).

“Teil on mees küll,” ergutab õpetaja **Inna Sõrmus** tüdrukuid ajaloolise tantsu tunnis, kui järjekordne tants läbi tehtud. Vahel oli õpetaja küll kla-

verisaatjale hüüdnud “stopp-stopp-stopp”, kohendanud tüdrukute asendit ja andnud saatjale uue märguande. “Polonees, menuett, pas chassé, polka, pas de grasse, pas de patineur, valss, pas zephir,” loetleb õpetaja tantse, mida kuuenda klassi tüdrukud peavad oskama.

Kõik algas Pärlist

Balleti prantsuskeelne terminoloogia jääb tantsijahakatis-tele üsna kiiresti meelde. Õpetaja palub kontrolliks mõned asendid võtta ja pärast paari sekundit mõtlemist pole need helerohelistes trikoodes tüdrukutele probleemiks.

“Mul läks lihtsamini, Sofia oli juba ees,” ütleb Jete-Mia, kes on Sofia täditütar. Tüdrukud elavad Lasnamäe vee-riühikas samas toaski. Tema jaoks on vahel raske koolitükke ja tantsimist tasakaalus hoida. Mõlemaga on palju tegemist ja mõlemas tuleb olla tubli. Sofiaga sarnaselt ei ole temalgi enam nukrutsemine meeles. Kui Jete-Mia õhtusest proovist bussiga ühikasse jõuab, kodust kaasa võetud toidu soojaks teeb, sööb ja õpib, ei jäägi millekski muuks peale magamise eriti aega.

Kõik sai alguse Pärlis võimlemisklubist. “Kui ma poleks sinna trenni läinud, teeks ma praegu vist midagi muud,” arvab kavalalt naerusuine Jete-Mia. Tallinna õpetajad kiidavad treener Aylin Quintosa Calat, kes Kuressaares lapsi balleti juurde viib.

“Loodetavasti,” kostab Jete-Mia pärimise peale, kas ta peab balletikoolis vastu kuni 12. klassi lõpuni. Ega temagi tegelikult millestki muust unistada oska. Kui ta väiksem oli, siis kujutas tihti ette, kuidas ta laval tantsib ja talle plaksutatakse ning lilli tuuakse.